

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/449/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715217286
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6715217286.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobkyne D. B., P. XX.XX.XXXX, X. Y. L. XXXX/XX, XXX XX L., zastúpenej splnomocneným zástupcom N. B., P. XX.XX.XXXX, X. Y. L. XXXX/XX, XXX XX L., proti žalovanému E. Š., P. XX.XX.XXXX, X. Y. I. L. XXX/X, XXX XX V., právne zastúpenému splnomocneným advokátom Mgr. Iankom Troiakom, so sídlom Dukelských hrdinov 34, 960 01 Zvolen, o zaplatenie sumy 14.979,36 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 12.255,84 Eur s úrokom z omeškania vo výške
8,75 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.01.2013 do zaplatenia,
5,75 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.02.2013 do zaplatenia,
5,75 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.03.2013 do zaplatenia,
5,75 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.04.2013 do zaplatenia,
5,50 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.05.2013 do zaplatenia,
5,50 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.06.2013 do zaplatenia,
5,50 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.07.2013 do zaplatenia,
5,50 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.08.2013 do zaplatenia,
5,50 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.09.2013 do zaplatenia,
5,50 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.10.2013 do zaplatenia,
5,25 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.11.2013 do zaplatenia,
5,25 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.12.2013 do zaplatenia,
5,25 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.01.2014 do zaplatenia,
5,25 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.02.2014 do zaplatenia,
5,25 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.03.2014 do zaplatenia,
5,25 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.04.2014 do zaplatenia,
5,25 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.05.2014 do zaplatenia,
5,15 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.06.2014 do zaplatenia,
5,15 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.07.2014 do zaplatenia,
5,15 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.08.2014 do zaplatenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.09.2014 do zaplatenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.10.2014 do zaplatenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.11.2014 do zaplatenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.12.2014 do zaplatenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.01.2015 do zaplatenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.02.2015 do zaplatenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.03.2015 do zaplatenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.04.2015 do zaplatenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.05.2015 do zaplatenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.06.2015 do zaplatenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.07.2015 do zaplatenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.08.2015 do zaplatenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.09.2015 do zaplatenia,

5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.10.2015 do zaplataenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.11.2015 do zaplataenia,
5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.12.2015 do zaplataenia,
do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V zvyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobkyňa má voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 64 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

IV. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Zvolen súdny poplatok v sume 735,- Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 28.12.2015, ktorá bola doručená súdu dňa 28.12.2015 domáhala voči žalovanému zaplataenia sumy 14.979,36 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.05.2012 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.06.2012 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.07.2012 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.08.2012 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.09.2012 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.10.2012 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.11.2012 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.12.2012 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.01.2013 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.02.2013 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.03.2013 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.04.2013 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.05.2013 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.06.2013 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.07.2013 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.08.2013 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.09.2013 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.10.2013 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.12.2013 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.01.2014 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.02.2014 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.03.2014 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.04.2014 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.05.2014 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.06.2014 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.07.2014 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.08.2014 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 340,44 Eur od 16.09.2014 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.10.2014 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.11.2014 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.12.2014 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.01.2015 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.02.2015 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.03.2015 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.04.2015 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.05.2015 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.06.2015 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.07.2015 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.08.2015 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.09.2015 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.10.2015 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.11.2015 do zaplataenia, zo sumy 340,44 Eur od 16.12.2015 do zaplataenia, tiež náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 21.05.2003 uzatvorila v postavení veriteľa so žalovaným, ktorý bol v postavení dlžníka Zmluvu o pôžičke (ďalej len „zmluva o pôžičke“). Podľa článku I. zmluvy o pôžičke, jej predmetom bolo bezúročné prenechanie (požičanie) sumy vo výške 61.275,97 Eur (v tom čase 1.846.000,- Sk) žalovanému na dobu 15 rokov. Podľa článku II. zmluvy o pôžičke, podpisom žalovaný potvrdil prevzatie tejto sumy pôžičky a súčasne sa ju zaviazal vrátiť v mesačných splátkach vo výške 340,44 Eur (10.256,- Sk) so splatnosťou každej splátky ku 15. dňu príslušného mesiaca, a to až do dátumu 20.05.2018. Spôsob plnenia bol zmluvnými stranami dohodnutý poukazovaním mesačných splátok zo strany žalovaného na jej účet. Žalovaný v dobe od uzavretia zmluvy o pôžičke do 13.04.2012 riadne a včas plnil svoj záväzok vyplývajúci mu z tejto zmluvy. Svedčia o tom výpisy z jej účtu z roku 2011 a z prvých štyroch mesiacov roku 2012, ktoré preukazujú, že žalovaný poukazoval splátky pôžičky na jej účet. Z týchto výpisov z účtu je tak preukázané, že žalovaný po celú uvedenú dobu uhrádzaním splátok predmetného dlhu, uznal svoj záväzok voči nej vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke. Poslednú splátku pôžičky žalovaný zaplatil dňa 13.04.2012. Po tomto dátume jej na pôžičku nevrátil už žiadnu sumu. Za obdobie od mája 2012 do decembra 2015 jej tak neuhradil celkovo splatné splátky pôžičky v

počte 44 splátok vo výške každej 340,44 Eur, čo spolu predstavuje sumu 14.979,36 Eur (44 x 340,44). Preto podala voči žalovanému žalobu na súd, o zaplatenie týchto splatných splátok pôžičky ku dňu podania žaloby na súd. Okrem zaplatenia sumy 14.979,36 Eur sa domáhala žalobou i zaplatenia úrokov z omeškania z jednotlivých omeškaných splátok pôžičky podľa špecifikácie v žalobe.

2. O žalobe žalobkyne súd rozhodol platobným rozkazom č.k. 14C/449/2015-56 zo dňa 30.03.2016, ktorým žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

3. Tento platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, keď v tomto prípade náhradné doručenie bolo vylúčené podľa § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorého platobný rozkaz bolo treba doručiť žalovanému do vlastných rúk, náhradné doručenie bolo vylúčené.

4. Nakoľko platobný rozkaz č.k. 14C/449/2015-56 zo dňa 30.03.2016 sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, súd uznesením č.k. 14C/449/2015-67 zo dňa 18.10.2016 tento platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil podľa § 266 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého, ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.11.2016.

5. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorým bol zrušený Občiansky súdny poriadok (§ 473 CSP), v ktorom v prechodných ustanoveniach v § 470 ods. 1 je zakotvené, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V § 470 ods. 2 v prvej vete CSP sa uvádza, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali, pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. V zmysle § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konanie v súdnej veci, ktoré začalo pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP.

7. Po zrušení platobného rozkazu súd o žalobe žalobkyne rozhodol rozsudkom č.k. 14C/449/2015-87 zo 07.02.2017, ktorým žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

8. Na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 14C/449/2015-87 zo dňa 07.02.2017 Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením sp.zn. 17Co/295/2017-122 zo dňa 31.10.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodom zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie bola procesná vada konania, keď podľa záverov odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení okresný súd v dôsledku neakceptovania ospravedlnenia žiadosti o odročenie pojednávania žalovaného vo veci konal a rozhodol, pričom žalovaný žiadal a preukázal dôvody odročenia pojednávania. Dostatočným spôsobom, aj v časovom predstihu preukázal dôvody odročenia pojednávania. Na tejto skutočnosti nič nemení, že konajúca sudkyňa nemala k dispozícii žiadosť o odročenie pojednávania a ospravedlnenie žalovaného na konajúcom sa pojednávaní v dôsledku nesplnenia si povinností personálu okresného súdu, ktorý včas nedoručil túto žiadosť o odročenie pojednávania a ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní konajúcej sudkyňi tak, aby sa s ním mohla oboznámiť počas pojednávania resp. i bezprostredne pred pojednávaním, hoci už touto žiadosťou o odročenie pojednávania a ospravedlnením neúčasti na pojednávaní personál okresného súdu disponoval.

9. Do vydania svojho prvého rozhodnutia prvoinštančný súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi Zmluvou o pôžičke zo dňa 21.05.2003, výpismi z účtu žalobkyne v peňažnom ústave Tatra banka, a.s., Bratislava, za obdobie január 2011 až apríl 2012, keď zistil tento skutkový stav:

10. Zo Zmluvy o pôžičke (ďalej len „zmluva o pôžičke“), ktorá bola uzatvorená dňa 21.05.2003 súd zistil, že túto uzatvorili žalobkyňa na jednej strane ako veriteľ a žalovaný ako dlžník na strane druhej. Z článku I. tejto zmluvy o pôžičke vyplýva, že žalobkyňa dňom podpísania tejto zmluvy požičala žalovanému bezúročne sumu 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur) na dobu 15 rokov. Žalovaný dňom podpísania tejto zmluvy o pôžičke potvrdil prevzatie tejto pôžičky a súčasne sa zaviazal túto sumu vrátiť žalobkyňi do 20. mája 2018 v mesačných splátkach vo výške 10.256,- Sk (340,44 Eur), a to vždy do 15. dňa v mesiaci na účet žalobkyne č. 2619937197/1100, vedený v Tatra banke, a.s.. Uvedené dojednanie vyplýva z článku II. tejto zmluvy o pôžičke. Z článku III. zmluvy o pôžičke vyplýva, že jej účastníci si túto prečítali, jej

obsahu porozumeli a na znak súhlasu ju vlastnoručne podpísali. Zmluva o pôžičke obsahuje podpisy účastníkov s tým, že pravosť podpisu žalovaného na tejto zmluve o pôžičke je úradne osvedčená J. E., poverenou na tento úkon notárkou JUDr. Annou Máčajovou so sídlom Zvolen, keď v osvedčovacej doložke žalovaný prehlásil, že podpis na zmluve o pôžičke uznal za svoj vlastný.

11. Splnomocnený zástupca žalobkyne k žalobe doplnil, že žalobkyňa je jeho sestrou. Táto žila so žalovaným v spoločnej domácnosti od roku 2002 do roku 2008, alebo do roku 2009. Žalovaný potreboval finančné prostriedky na dofinancovanie reštaurácie, keď podnikal v tejto oblasti. So žalobkyňou sa dohodli, že táto bude mať podiel v tejto reštaurácii, resp. v tomto podnikaní. K naplneniu tejto dohody však nedošlo. Žalobkyňa za účelom, aby finančné prostriedky zabezpečila, si vzala pôžičku z banky, išlo o bankový úver na zabezpečenie ktorého bol založený rodičovský dom žalobkyne. Finančné prostriedky z tohto úveru formou pôžičky žalobkyňa požičala žalovanému. Žalovaný pôžičku spočiatku splácal, prestal ju platiť od mája 2012. Predtým niekedy v roku 2008, alebo v roku 2009 došlo k ukončeniu spolužitia žalobkyne so žalovaným. Pred podaním žaloby žalobkyňa neustále vyzývala žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky. Pri komunikácii žalovaný odmietol pôžičku vrátiť, veľmi nevysvetlil prečo to odmieta, len uviedol, že na to nemá peniaze.

12. Žalobkyňa predložila do konania na dôkaz výpisy zo svojho účtu č. 2619937197, keď ide o jej osobný účet založený v Tatra banka, a.s., Bratislava za obdobie január 2011 až apríl 2012, z ktorých vyplýva, že žalovaný za uvedené obdobie poukazoval žalobkyňi na tento účet mesačne finančné prostriedky v sume 326,- Eur, mimo mesiaca október 2011, kedy poukázal sumu 340,- Eur a mimo mesiaca február 2012, kedy poukázal sumu 330,- Eur.

13. Po odvolacom konaní strany sporu dopĺňali ďalšie dôkazy na zistenie skutkového stavu vo veci:

14. Žalovaný predložil 3 príjmové pokladničné doklady zo dňa 06.06.2012, zo dňa 26.02.2013 a zo dňa 25.02.2014. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 06.06.2012 vyplýva, že na základe tohto žalobkyňa od žalovaného prijala čiastku 300,- Eur. Účel je uvedený „splátka hypo 06/2012“. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 26.02.2013 vyplýva, že na základe tohto N. B. prijal od žalovaného čiastku 1.000,- Eur. Účel je uvedený „2. splátka z 20 (ostáva 18.000,- Eur)“. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 25.02.2014 vyplýva, že na základe tohto N. B. prijal od žalovaného čiastku 2.000,- Eur. Účel je uvedený „zostatok 12.000 E na doplatenie“.

15. Právny zástupca žalovaného po odvolacom konaní k žalobe uviedol, že zo strany žalobkyne žalovanému bola poskytnutá pôžička len vo výške 1.100.000,- Sk (36.513,31 Eur). Túto žalobkyňa získala z úveru. Žalobkyňi bol poskytnutý úver z banky na túto pôžičku vo výške 1.200.000,- Sk (39.832,70 Eur), z ktorej sumy žalobkyňa požičala len čiastku 1.100.000,- Sk (36.513,31 Eur). Zvyšujúca časť tohto úveru v čiastke 100.000,- Sk (3.319,39 Eur) bola poskytnutá matke žalobkyne. Bolo to za účelom, aby si táto vysporiadala svoje záväzky v záložni, kde mala uložené rodinné šperky v Prievidzi. Tam žalovaný spolu so žalobkyňou a jej matkou priamo išiel a v tejto záložni bola táto čiastka vyplatená. Žalovaný požičanú sumu sa zaviazal splácať v splátkach, ktoré od apríla 2003 do decembra 2010 uhradil vo výške 340,- Eur mesačne, od januára 2011 vo výške 326,- Eur mesačne. Celkovo podľa evidencie žalovaného tento mal žalobkyne uhradiť na vrátenie pôžičky sumu 44.360,- Eur. Z tohto suma 37.060,- Eur bola uhradená na účet žalobkyne a suma 7.300,- Eur bola žalobkyne uhradená v hotovosti. Takto žalobkyne žalovaný uhradil o sumu 7.846,69 Eur viac, ako si od žalobkyne požičal. Platby podľa predložených príjmových pokladničných dokladov boli tiež na účel vrátenia pôžičky. Žalovaný momentálne žije a pracuje v Thajsku. Súčasne z opatrnosti vzniesol námietku premlčania nároku žalobkyne na vrátenie časti pôžičky, premlčané sú mesačné splátky pôžičky za obdobie od mája 2012 do decembra 2012, keďže žaloba na súde bola podaná dňa 28.12.2015. Splatnosť mesačných splátok pôžičky bola dojednaná k 15.-temu dňu v mesiaci. Ďalej poukázal na to, že žalovaný má vedomosť o tom, že žalobkyňa úver z banky predčasne splatila. Mala ho splatiť iným úverom, ktorý jej mal byť poskytnutý za výhodnejších úverových podmienok. Tak uhradila banke na zaplatenie úveru, z ktorého finančné prostriedky poskytla žalovanému oveľa nižšiu sumu ako je uvedená v zmluve o pôžičke 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur).

16. Splnomocnený zástupca žalobkyne poprel tvrdenia žalovaného, že suma 100.000,- Sk (3.319,39 Eur) z úverových prostriedkov, ktoré čerpala žalobkyňa, išla pre matku žalobkyne. Žalovaný za ochotu rodičov založiť dom kvôli úveru, pretože úver žalobkyne bol zabezpečený záložným právom banky k

rodičovskému domu, poskytol rodičom finančnú čiastku od 10.000,- Sk do 15.000,- Sk (331,94 Eur až 497,91 Eur), k tomu im ešte poskytol plynovú pec v dobrom stave do ich rodinného domu. Táto mohla mať hodnotu 15.000,- Sk (497,91 Eur). Žiadne iné finančné prostriedky žalovaný rodičom žalobkyne neposkytol. Potvrdil, že na vyplatenie finančných prostriedkov žalovanému žalobkyňa čerpala úver z banky, konkrétne z Tatra banky v sume 1.200.000,- Sk (39.832,70 Eur). V zmluve o pôžičke je uvedená čiastka 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur) z dôvodu, že v tejto čiastke sú zahrnuté aj úroky, ktoré žalobkyňa musela platiť banke za poskytnutie úveru. V zmluve o pôžičke je tak uvedená celková suma, ktorá predstavuje celkové náklady na vrátenie úveru žalobkyňou banke. Žalobkyňa bola povinná v zmysle úverovej zmluvy zaplatiť na úver včítane úrokov takúto čiastku za 15 rokov. Tomu korešpondoval obsah zmluvy o pôžičke. Za ďalšie obdobie žalobkyňa podala už ďalšiu žalobu, keď suma za ďalšie obdobie bola už prisúdená. Ďalej poprel tvrdenia žalovaného, že platby podľa príjmových pokladničných dokladov boli splátkami pôžičky. Sumu 300,- Eur podľa pokladničného dokladu zo dňa 06.06.2012 žalovaný žalobkyňi zaplatil na účel uhradenia nákladov za znalecký posudok, keďže na dom bola vyhlásená bankou dražba, pretože žalovaný prestal pôžičku splácať, následne žalobkyňa neuhradila splátky banke. V tejto súvislosti vznikli náklady na znalecký posudok a táto platba 300,- Eur od žalovaného predstavuje úhradu týchto nákladov. Pokiaľ ide o platby žalovaného zo dňa 26.02.2013 v čiastke 1.000,- Eur a zo dňa 25.02.2014 v čiastke 2.000,- Eur tieto platby prijal od žalovaného on, nie žalobkyňa a nebolo to na účel zaplatenia splátok pôžičky. So žalovaným mali iné obchodné aktivity a tieto dve platby sa týkali týchto ich vzájomných obchodných aktivít. So žalovaným mali spoluprácu v rámci realitnej kancelárie, ktorú prevádzkoval žalovaný. Tieto dve platby boli provízie za činnosť, ktorú v tejto súvislosti pre žalovaného vyvinul.

17. Žalovaný v čestnom vyhlásení zo dňa 09.01.2019 k skutkovým okolnostiam uviedol, že so žalobkyňou ako so svojou priateľkou niekoľko rokov žil v spoločnej domácnosti. Na základe vzájomnej dohody si od žalobkyne v máji 2003 požičal finančné prostriedky. Podpisali zmluvu o pôžičke, ktorou chcel žalobkyňi zabezpečiť jej právo na vrátenie požičanej sumy. Súhlasil s uvedením požičanej sumy do zmluvy o pôžičke 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur), ktorá mala pokryť celý prípadný dlh žalobkyne voči banke z jej úveru, vrátane úrokov banky platných v čase podpisu hypotekárneho úveru žalobkyňou. Táto suma bola vyrátaná ako celková suma, ktorú si žalobkyňa požičala od banky 1.200.000,- SK (39.832,70 Eur) spolu so všetkými úrokmi v prípade, že sa úroková sadzba banky nezmení a po celý čas splácania zostane rovnaká ako v čase poskytnutia pôžičky. Za dobu 15 rokov mala žalobkyňa splatiť hypotekárnej banke sumu vo výške 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur), čo predstavovalo istinu úveru a k tomu úroky. Preto sa do zmluvy o pôžičke uviedlo, že si od žalobkyne požičiava sumu 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur) bezúročne, avšak v skutočnosti si takúto sumu od žalobkyne nepožičal. Z tejto úverovej sumy odovzdali v hotovosti do rúk matky žalobkyne, ktorá sa nachádzala vo finančnej tiesni sumu 100.000,- Sk (3.319,39 Eur) a zostatok 1.100.000,- Sk (36.513,31 Eur) bolo žalobkyňou požičaných jemu. Matka žalobkyne tieto peniaze použila pre vyplatenie a vyzdvihnutie rodinných šperkov a zlata zo záložne v Prievidzi, zvyšok použila na investície do svojho rodinného domu a osobnú potrebu. Nie je pravdou tvrdenie žalobkyne resp. jej splnomocneného zástupcu, ktorý je jej bratom a s ktorým sa osobne veľmi dobre poznali, že po 13.04.2012 žalobkyňi už žiadne splátky neuhradil. Dôkazom sú príjmové pokladničné doklady na čiastku 300,- Eur zo dňa 06.06.2012, na čiastku 1.000,- Eur zo dňa 26.02.2013 a na čiastku 2.000,- Eur zo dňa 25.02.2014. Na základe týchto skutočností rozporoval žalovaný sumu. Suma všetkých zrealizovaných úhrad, ktoré vykonal na účet žalobkyne do 30.04.2012 bola 37.060,- Eur. Okrem týchto platieb v ďalšom období priamo žalobkyňi ako aj jej bratovi, ako jej zástupcovi na bankový účet alebo v hotovosti osobne vyplatil sumu 7.300,- Eur. Spolu žalobkyňi bola vyplatená takto suma 44.360,- Eur, čo je o 7.846,69 Eur viac, ako bola celková suma jemu požičaná žalobkyňou 36.513,31 Eur.

18. Zo spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 6C/45/2017 súd zistil, že rozsudkom sp.zn. 6C/45/2017-87 zo dňa 22.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2018 súd uložil povinnosť žalovanému žalobkyňi uhradiť čiastku 7.149,24 Eur s príslušenstvom z titulu zmluvy o pôžičke zo dňa 21.05.2013, konkrétne splátok pôžičky splatných za obdobie od 16.01.2016 do 16.09.2017.

19. Žalobkyňa dokladala, že v súvislosti so zmluvou o pôžičke uzatvorila i Dohodu o pristúpení k záväzku dňa 08.07.2003 ako veriteľka, a to so spoločnosťou MAXIM, s.r.o., IČO: 31 636 527, so sídlom ul. Dukelských hrdinov 5, Zvolen, za ktorú ako konateľ konal žalovaný. Dohoda bola uzatvorená podľa § 533 Občianskeho zákonníka. Podľa tejto dohody spoločnosť MAXIM, s.r.o., ako pristupujúci dlžník pristúpila k záväzku žalovaného vyplývajúceho zo zmluvy o pôžičke zo dňa 21.05.2003 vrátiť pôžičku v čiastke 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur), keď v zmysle tejto dohody vznikla povinnosť pôvodnému

dlužníkovi t.j. žalovanému a pristupujúcemu dlužníkovi t.j. spoločnosti MAXIM, s.r.o., povinnosť splniť dlh zo zmluvy o pôžičke spoločne a nerozdielne. Spoločnosť MAXIM, s.r.o., IČO: 31 636 527 od 03.10.2012 zmenila obchodné meno na Konzultácie a poradenstvo s.r.o., IČO: 31 636 527. Ohľadne zaplataenia sumy 14.979,36 Eur žalobkyňa podala žalobu i voči spoločnosti Konzultácie a poradenstvo, s.r.o., IČO: 31 636 527 (pôvodne MAXIM, s.r.o.) z titulu predmetnej zmluvy o pôžičke a dohody o pristúpení k dlhu, ktoré konanie bolo vedené pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 13C/482/2015, ako to vyplýva z uznesenia tohto súdu sp.zn. 13C/482/2015-80 zo dňa 03.05.2016. O tom, že žalobe žalobkyne v tomto konaní bolo vyhovené svedčí i zápisnica zo dňa 17.06.2016 spísaná súdnym exekútorom JUDr. Michaelou Birkovou, exekútorský úrad Banská Bystrica, so sídlom Lazovná 20, do ktorej bol spísaný návrh žalobkyne na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku sp.zn. 13C/482/2015 zo dňa 03.05.2016, ktorý vydal Okresný súd Banská Bystrica a ktorým bola uložená povinnosť spoločnosti Konzultácie a poradenstvo s.r.o., zaplatiť žalobkyňi sumu 14.979,36 Eur s príslušenstvom.

20. Súd doplnil dokazovanie i vyluchom žalobkyne ako strany sporu, ktorá uviedla, že žalovaný bol jej životným partnerom, žili v spoločnej domácnosti približne od roku 2002 do roku 2008. Žalovaný v tomto období rozbíhal rôzne podnikateľské aktivity, vykonával rekonštrukciu podzemných priestorov pod svojim rodinným domom vo Zvolene za účelom prevádzkovania reštaurácie a za účelom prenájmu, čo aj uskutočnil. Na tento účel mu chýbala dosť značná suma finančných prostriedkov. Preto ju požiadal o pomoc. Keďže finančné prostriedky nemala prišiel tento s takým nápadom, keďže jej rodičia vlastnili rodinný dom, že si „akože“ odkúpi od nich ona tento rodinný dom a za týmto účelom bude čerpať hypotekárny úver s tým, že finančné prostriedky z hypotekárneho úveru poskytnutého bankou si ponechá a následne ich požičia žalovanému. Túto kúpnu zmluvu s rodičmi i uzatvorila, následne jej banka uvoľnila hypotekárny úver. Tento čerpala v čiastke 1.200.000,- Sk (39.832,70 Eur). Hypotekárny úver jej bol poskytnutý na obdobie 15 rokov. Za 15 rokov mala vrátiť na úver úverové prostriedky a zaplatiť úroky v celkovej výške 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur). Banka jej vyplatila finančné prostriedky z hypotekárneho úveru, tieto previedla na účet žalovaného. K tejto zmluve o pôžičke bola uzatvorená aj „zmluva o ručení“ keď ručiteľom bola spoločnosť MAXIM, s.r.o.. Zmluva o pôžičke v podstate kopírovala podmienky zmluvy o hypotekárnom úvere, a to aj pokiaľ ide o vracanie pôžičky v splátkach. Žalovaný sa zaviazal splátky poukazovať na jej účet, pričom z tohto jej účtu si banka pravidelne sťahovala platby na splátky hypotekárneho úveru. Preto aj zmluva o pôžičke bola uzatvorená na obdobie 15-tich rokov, aby teda kopírovala podmienky zmluvy o hypotéke. Kopírovala tiež výslednú sumu 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur). Žalovaný spočiatku riadne pôžičku splácal. Splácal ju riadne do roku 2012. Potom začal mať finančné ťažkosti, v podnikaní sa mu prestalo dariť. Vlastnil však v tomto období ešte dve nehnuteľnosti na I. L. J. V.. Mienil ich predáť a sľúbil, že zaplatí dlžnú čiastku včítane celej hypotéky, ktorú ešte zostalo uhradiť. Poprela tvrdenia žalovaného, že by z úverových prostriedkov obdržala čiastku 100.000,- Sk (3.319,39 Eur) jej matka. Táto medzičasom zomrela. Jej rodičia týmto prevzali na seba veľké riziko. Žalovaný im za to sľúbil finančnú odmenu, ktorá mala byť v čiastke 80.000,- Sk (2.655,51 Eur). Nestalo sa tak, reálne matka obdržala od neho čiastku 15.000,- Sk (497,91 Eur) a ešte staršiu plynovú pec. Žalovaný finančné prostriedky použil na podnikateľské zámery, ktoré mu nevyšli. Za riziko, ktoré prevzali ako rodina jej ešte sľúbil dávať určité percento zo zisku z podnikania reštaurácie, čo sa nestalo. Od apríla 2012 žalovaný na pôžičku nezaplatil nič. Raz jej odovzdal čiastku 300,- Eur, to už spolu nežili. Po tom, čo žalovaný predal prvú nehnuteľnosť a finančné prostriedky im nevyplatil ich stále ešte utvrdzoval v tom, že keď predá druhú nehnuteľnosť, že z tohto predaja bude uspokojená. Má vedomosť, že predal aj túto druhú nehnuteľnosť, peniaze však nevyplatil. Nakoľko sa úver nesplácal, banka realizovala výkon záložného práva a dom sa podával na dražbu. Medzičasom sa im podarilo vybaviť úver na refinancovanie hypotekárneho úveru a to tiež z Tatra banky. Pôvodný hypotekárny úver sa refinancoval novým úverom, ktorý sa musí splácať. V rámci nového úveru bol potrebný znalecký posudok na dom, suma 300,- Eur predstavovala od žalovaného sumu na tento znalecký posudok, ktorý bol potrebný pre banku. Žiadne iné platby od neho neobdržala. K peňažným prostriedkom, ktoré mal obdržať jej brat sa nevedela vyjadriť, len doplnila, že jej brat so žalovaným mali spolu nejaké podnikateľské aktivity.

21. Dňa 06.05.2003 bola medzi Tatra banka, a.s., Bratislava ako veriteľom na jednej strane a žalobkyňou ako dlužníkom na strane druhej uzatvorená zmluva o hypotekárnom úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Na základe tejto banka žalobkyňi poskytla hypotekárny úver v sume 1.200.000,- Sk (39.832,70 Eur). Úver bol poskytnutý na dobu 15 rokov s tým, že bol dojednaný aj úrok z úveru vo výške 8,70 % ročne, v prípade priznania štátneho príspevku vo výške 6,20 % ročne. Žalobkyňa mala úver splácať v pravidelných mesačných splátkach so splatnosťou vždy do 15.-teho dňa v mesiaci v čiastke 10.256,- Sk t.j. v čiastke 340,44 Eur v prípade poskytnutia štátneho príspevku, ktorý bol poskytnutý.

22. Dňa 07.05.2003 bola medzi bankou ako záložným veriteľom na jednej strane a žalobkyňou ako záložným dlžníkom na strane druhej uzatvorená aj zmluva o záložnom práve podľa § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka keď predmetom záložného práva boli nehnuteľnosti špecifikované v tejto zmluve. Záložnou zmluvou bola zabezpečená pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o hypotekárnom úvere zo dňa 06.05.2003.

23. Tatra banka, a.s., Bratislava v správe zo dňa 20.03.2019 pre súd uviedla, že z účtu žalobkyne IBAN SK02 1100 0000 0026 1993 7197 v období 03-06/2003 nebola poukázaná platba na účet IBAN SK 32 1100 0000 0026 2678 0589.

24. Tatra banka, a.s., Bratislava poskytla aj výpis z úverového účtu, hypotekárneho úveru (č.l. 226-229 spisu). Zostatková istina k 15.03.2007 bola 988.563,06 Sk (32.814,282 Eur), k 15.12.2008 zostatková istina bola 871.645,87 Sk (28.933,342 Eur), zostatková istina ku dňu 10.10.2012 bola 27.023,40 Eur.

25. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

26. Podľa § 658 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

27. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

28. Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

29. Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím, môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť.

30. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

32. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov.

35. Podľa § 3 ods. 1 citovaného vládneho nariadenia, v znení účinnom do 31. januára 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Podľa § 10c tohto vládneho nariadenia, avšak v platnom a účinnom znení, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

37. Podľa § 559 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

38. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

39. Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlh musí byť splnený riadne a včas.

40. Podľa § 562 Občianskeho zákonníka, dlžník splní dlh aj vtedy, ak plní tomu, kto je oprávnený prijať podľa osobitného zákona plnenie, alebo tomu, kto predloží veriteľovo potvrdenie o tom, že je oprávnený prijať plnenie; to však neplatí, ak dlžník vedel, že ten, kto potvrdenie predložil, nie je oprávnený plnenie prijať.

41. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná v časti o zaplatenie sumy 12.255,84 Eur s príslušenstvom a nedôvodná v časti o zaplatenie sumy 2.723,52 Eur s príslušenstvom. Žalobkyňa v konaní preukázala, že dňa 21.05.2003 uzatvorila so žalovaným písomnú Zmluvu o pôžičke (ďalej len „zmluva o pôžičke“), ktorá bola uzatvorená podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa uzatvorila túto zmluvu ako veriteľ, žalovaný ako dlžník. Z článku I. tejto zmluvy o pôžičke vyplýva, že dňom jej podpísania žalobkyňa požičala žalovanému peňažné prostriedky v sume 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur) na dobu 15 rokov. Podľa znenia zmluvy o pôžičke, pôžička mala byť poskytnutá ako bezúročná. Z článku II. zmluvy o pôžičke vyplýva, že žalovaný sa zaviazal pôžičku žalobkyňi vrátiť do 20.05.2018 v mesačných splátkach vo výške 10.256,- Sk (340,44 Eur) so splatnosťou vždy do 15.-teho dňa v mesiaci na účet č. 2619937197/1100, vedený pre žalobkyňu v Tatra banke, a.s.. Z článku III. zmluvy o pôžičke vyplýva, že účastníci si zmluvu prečítali, jej obsahu porozumeli a na znak súhlasu ju vlastnoručne podpísali. Zmluva o pôžičke obsahuje podpisy tak žalobkyne ako i žalovaného. Podpis žalovaného je na zmluve o pôžičke úradne osvedčený. Na základe tohto listinného dôkazu žalobkyňa tak preukázala, že medzi ňou a žalovaným vznikol záväzkový právny vzťah, založený touto zmluvou o pôžičke. Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Existencia tejto pôžičky je v konaní potvrdená i samotnými stranami sporu. Žalobkyňa a žalovaný, tak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania žili v čase poskytnutia pôžičky žalobkyňou žalovanému v spoločnej domácnosti ako druh a družka. Spolužitie v konaní prezentovali v období 6 rokov, od roku 2002 do roku 2008. Žalovaný v konaní nepoprel tvrdenia žalobkyne o tom, že mu pôžičku poskytla. Potvrdil v konaní aj pravosť listiny Zmluvy o pôžičke zo dňa 21.05.2003. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že žalovaný ju požiadal o túto pôžičku za účelom dofinancovania jeho podnikania. Žalovaný toto tvrdenie žalobkyne v konaní nepoprel. Ako spornou v konaní vyvstala otázka sumy pôžičky. Žalovaný popieral listinný dôkaz, Zmluvu o pôžičke zo dňa 21.05.2003 v tom, že žalobkyňa podľa tejto zmluvy o pôžičke mu v skutočnosti neposkytla pôžičku v sume 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur), ale len v sume 1.100.000,- Sk (36.513,31 Eur). Suma pôžičky uvedená v písomnej zmluve o pôžičke tak nezodpovedá skutočne vyplateným peňažným prostriedkom pôžičky zo strany žalobkyne. Po tomto tvrdení žalovaného žalobkyňa potvrdila, že v skutočnosti vyplatila žalovanému finančné prostriedky v čiastke 1.200.000,- Sk (39.832,70 Eur). Suma 100.000,- Sk (3.319,39 Eur) nebola poskytnutá jej matke J. B. za účelom vyplatenia založených rodinných šperkov v záložni v Prievidzi, tak ako to tvrdil žalovaný. Žalovanému vyplatila finančné prostriedky v sume 1.200.000,- Sk (39.832,70 Eur), tak ako jej tieto finančné prostriedky boli vyplatené bankou za účelom poskytnutia hypotekárneho úveru. Sama finančnými prostriedkami, ktoré požičala žalovanému nedisponovala, nedisponovala s nimi z vlastných zdrojov. Na tento účel na žiadosť žalovaného požiadala o poskytnutie hypotekárneho úveru, na základe ktorého jej banka poskytla tieto finančné prostriedky v čiastke 1.200.000,- Sk (39.832,70 Eur) a všetky tieto finančné prostriedky požičala žalovanému. Žalovaný potvrdil tvrdenia žalobkyne o tom, z akých zdrojov financovala pôžičku. Tiež potvrdil, že podmienky zmluvy o hypotekárnom úver v zásade korešpondovali podmienkam poskytnutia pôžičky, čo potvrdila i žalobkyňa. Banka poskytla žalobkyňi hypotekárny úver v čiastke 1.200.000,- Sk (39.832,70 Eur), ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná, a napokon bola preukázaná aj zo zmluvy o hypotekárnom úvere č. 2003008160, ktorú žalobkyňa uzatvorila ako dlžníčka s bankou, konkrétne Tatra banka, a.s., Bratislava ako veriteľom dňa 06.05.2003. Z tejto zmluvy vyplýva, že banka poskytla žalobkyňi hypotekárny úver v čiastke 1.200.000,- Sk (39.832,70 Eur) na dobu 15 rokov pri dojednanej úrokovej sadzbe 6,20 % ročne, pretože bol poskytnutý i štátny príspevok, v zmysle ktorej sa žalobkyňa zaviazala banke splácať úver v mesačných splátkach so splatnosťou vždy do 15.-teho dňa v mesiaci v sume 10.256,- Sk (340,44 Eur). Žalovaný v konaní potvrdil tieto podmienky poskytnutia hypotekárneho úveru vo svojom čestnom vyhlásení zo dňa 09.01.2019,

ako i tú skutočnosť, že zmluva o hypotekárnom úvere kopírovala podmienky poskytnutia pôžičky. Tiež potvrdil, že do zmluvy o pôžičke bola uvedená celková suma na pôžičku 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur) z dôvodu, že takúto sumu celkovo mala žalobkyňa vyplatiť na hypotekárny úver až do jeho splatenia. Takéto skutočnosti uvádzala aj žalobkyňa. Zvyšná časť sumy nad sumu 1.200.000,- Sk (39.832,70 Eur) do sumy 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur) predstavovala tak podľa zhodného vyjadrenia strán sporu úroky, ktoré žalobkyňa mala zaplatiť pri splácaní hypotekárneho úveru až do jeho konečného zaplatenia. Tieto skutočnosti uvádzané stranami súd preto vyhodnotil ako nesporné, a napokon vyplývajú i z obsahu samotnej zmluvy o pôžičke zo dňa 21.05.2003, ktorá korešponduje pokiaľ ide o mesačné splátky mesačným splátkam zo zmluvy o hypotekárnom úvere, splatnosť mesačných splátok tiež korešponduje splatnosť mesačných splátok zo zmluvy o hypotekárnom úvere, rovnako konečná splatnosť zmluvy o pôžičke zodpovedá konečnej splatnosti zmluvy o hypotekárnom úvere resp. úveru poskytnutého na základe zmluvy o hypotekárnom úvere. Žalovaný potvrdil, že mal pôžičku splácať v mesačných splátkach 10.256,- Sk (340,44 Eur) so splatnosťou vždy do 15.-teho dňa v mesiaci na účet žalobkyne, keď medzi stranami nebolo sporné na základe vykonaného dokazovania ani to, že žalovaný isté obdobie žalobkyňa na účet mesačné splátky pôžičky aj riadne splácal a následne žalobkyňa tieto mesačné splátky poukazovala banke na splácanie splátok hypotekárneho úveru. K zmluve o hypotekárnom úvere bola uzatvorená medzi bankou a žalobkyňou i zmluva o záložnom práve k nehnuteľnostiam č. V1703/2003 dňa 07.05.2003, na základe ktorej banka si zabezpečila svoju pohľadávku voči žalobkyňa zo zmluvy o hypotekárnom úvere zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným v tejto zmluve, keď zmluva podliehala vkladovému konaniu na Správe katastra Prievidza pod č. V1703/2003 s povolením vkladu a s právnymi účinkami vkladu dňa 12.05.2003. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že predtým kúpila rodinný dom od svojich rodičov, ktorí v rodinnom dome žili a bývali, avšak fakticky im nevyplatila kúpnu cenu za tento rodinný dom, i keď peňažné prostriedky z hypotekárneho úveru boli určené na tento účel, avšak ich použila na pôžičku pre žalovaného, ktoré tvrdenia žalovaný nerozporoval, preto ich súd vyhodnotil ako nesporné. Napokon tieto skutočnosti vyplývajú i zo zmluvy o záložnom práve zo dňa 07.05.2003 č. V1703/2003. Na základe takto zistených skutočností a listinných dôkazov súd dospel potom k záveru, že na základe zmluvy o pôžičke žalobkyňa žalovanému poskytla pôžičku v sume 1.200.000,- Sk (39.832,70 Eur), keď žalovaný v konaní žiadnym dôkazom nepreukázal, že by z tejto pôžičky suma 100.000,- Sk (3.319,39 Eur) bola poskytnutá matke žalobkyňa. Je pravdou, že žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia navrhol vykonať dôkaz svedeckou výpoveďou matky žalobkyne, avšak tento dôkaz nebolo možné súdom vykonať, pretože matka žalobkyne medzičasom zomrela. Ani správa banky, Tatra banka, a.s. Bratislava zo dňa 20.03.2019, ktorú súd zadovážil na návrh žalovaného nepreukazuje, že by z účtu žalobkyne identifikovaného v zmluve o pôžičke na účet, ktorý v konaní označil žalovaný za svoj účet bola v rozhodnom období poukázaná platba len vo výške 1.100.000,- Sk (36.513,31 Eur). Žalovaný tak v konaní nepreukázal, že mu bola na pôžičke vyplatená len čiastka, ktorú tvrdil, naopak žalobkyňa preukázala, keď to vyplýva z listinných dôkazov v konaní, že žalovanému bola poskytnutá pôžička v ňou tvrdenej výške. K reálnemu vyplateniu pôžičky tak došlo, táto skutočnosť v konaní nebola sporná. Zmluva o pôžičke nemusí byť pre svoju platnosť uzatvorená v písomnej forme, postačí ústna forma. Pri peňažnej pôžičke je možné v zmysle § 658 Občianskeho zákonníka dohodnúť úroky. I keď z obsahu zmluvy o pôžičke vyplýva, že pôžička mala byť poskytnutá bezúročne, uvedené nezodpovedá prejavu vôle strán pri uzatvorení tejto zmluvy o pôžičke, keď v konaní medzi žalobkyňou a žalovaným nebolo sporné, že žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobkyňa na pôžičku nielen reálne vyplatené finančné prostriedky žalobkyňou, ale tieto navýšené o úroky, ktoré zodpovedali úrokom, ktoré žalobkyňa mala zaplatiť na hypotekárny úver. Uvedenú skutočnosť obidvaja účastníci zmluvy o pôžičke v konaní potvrdili, keď žalovaný v čestnom vyhlásení zo dňa 09.01.2019 uviedol, že súhlasil s tým, aby do zmluvy o pôžičke bola uvedená ako požičiavaná čiastka 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur), ktorá mala pokrývať celý dlh žalobkyne voči banke z jej úveru, vrátane úrokov banky platných v čase podpisu hypotekárneho úveru žalobkyňou. Túto skutočnosť napokon potvrdzujú i podmienky dojednané v zmluve o pôžičke, ktoré korešpondujú podmienkam splácania hypotekárneho úveru pokiaľ ide i o výšku mesačnej splátky 10.256,- Sk (340,44 Eur), ako aj ohľadne splatnosti mesačných splátok. V mesačných splátkach hypotekárneho úveru bol totiž zahrnutý aj úrok z úveru. Z prejavu vôle obidvoch strán potom vyplýva, že žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobkyňa pôžičku v nielen reálne vyplatených finančných prostriedkoch, ale aj vrátane jej úročenia. Celkovo sa tak zaviazal vrátiť na pôžičku vrátane úrokov žalobkyňa čiastku 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur). Bolo by nelogické, aby žalobkyňa požičala žalovanému finančné prostriedky v tak vysokej čiastke bezúročne, pričom i keď v tomto období vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným neboli narušené, by platila banke úroky z úverových finančných prostriedkov, ktoré si od banky požičala, pričom by nežiadala ich náhradu od žalovaného. Teda nezodpovedalo prejavu vôle strán sporu poskytnúť pôžičku bezúročne. Na základe tohto potom

súd uzatvára, že v zmysle zmluvy o pôžičke sa žalovaný zaviazal žalobkyni vrátiť finančné prostriedky včítane úrokov spolu v sume 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur). V tomto smere podporne možno poukázať i na dohodu o pristúpení záväzku zo dňa 08.07.2003, na základe ktorej spoločnosť MAXIM, s.r.o., v zastúpení konateľom E. Š., teda žalovaným, teraz spoločnosť Konzultácie a poradenstvo s.r.o., pristúpila k záväzku zo zmluvy o pôžičke popri pôvodnému dlžníkovi, teda žalovanému, a to v čiastke 1.846.000,- Sk (61.275,97 Eur). Nie je pre záväzok žalovaného zo zmluvy o pôžičke významné, ako žalobkyňa hypotekárny úver splácala, prípadne splatila po tom, čo žalovaný prestal zmluvu o pôžičke plniť poukazovaním mesačných splátok, ani to, koľko žalobkyňa uhradila na hypotekárny úver pri jeho predčasnom splatení, keď navyše z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa po tom, čo banka pristúpila k dražbe predmetu zálohu si zabezpečila refinancovanie hypotekárneho úveru iným úverom, ktorú skutočnosť žalovaný v konaní nepoprel. O tom, že vôľa strán zmluvy o pôžičke bola dohodnúť aj úročenie pôžičky vyplýva i z tej skutočnosti, že žalovaný od uzavretia zmluvy o pôžičke do apríla 2012 riadne a včas plnil svoj záväzok vyplývajúci z tejto zmluvy a poukazoval dojednané splátky pôžičky korešpondujúce mesačným splátkam hypotekárneho úveru o čom svedčia výpisy z účtu žalobkyne z roku 2011 a z prvých 4 mesiacov roku 2012, ktoré preukazujú, že žalovaný poukazoval splátky pôžičky v dojednanej výške na jej účet. Poslednú splátku pôžičky žalovaný zaplatil dňa 13.04.2012.

42. Žalobkyňa v konaní uplatnila nárok na zaplatenie splátok pôžičky splatných od mája 2012 do decembra 2015, čo je celkovo 44 mesačných splátok vo výške 340,44 Eur každej z nich, čo predstavuje spolu sumu 14.979,36 Eur. Žalovaný bol v konaní povinný preukázať, že túto sumu žalobkyni na mesačných splátkach za uvedené obdobie uhradil. V konaní tvrdil, že žalobkyni zaplatil na účet do 30.04.2012 spolu čiastku 37.060,- Eur. Tieto platby pokiaľ by boli aj zrealizované, nepreukazujú plnenie splátok pôžičky za posudzované obdobie, teda od mája 2012 do decembra 2015. Žalovaný bol povinný v konaní preukázať, že mesačné splátky za uvedené obdobie žalobkyni zaplatil. Tvrdil, že v ďalšom období, teda po apríli 2012 uhrádzal splátky pôžičky žalobkyni buď priamo, alebo jej bratovi, ako jej zástupcovi na bankový účet alebo v hotovosti, keď takto vyplatil čiastku 7.300,- Eur. Na preukázanie svojich tvrdení predložil 3 príjmové pokladničné doklady zo dňa 06.06.2012 na čiastku 300,- Eur, zo dňa 26.02.2013 na čiastku 1.000,- Eur a zo dňa 25.02.2014 na čiastku 2.000,- Eur. Príjmový pokladničný doklad zo dňa 06.06.2012 o platbe 300,- Eur podpísala žalobkyňa, ostatné dva podpísal brat žalobkyne N. B.. Žalobkyňa v konaní potvrdila prevzatie čiastky 300,- Eur od žalovaného, tvrdila však iný účel, tvrdila účel zaplatenia výloh znaleckého posudku v súvislosti s dražbou rodinného domu. Podľa obsahu tohto príjmového pokladničného dokladu však súd skutkovo uzatvára, že táto platba sa týkala splátky pôžičky za mesiac 06/2012 keď v príjmovom pokladničnom doklade je uvedený účel „splátka hypo 06/2012“. Z účelu platby podľa názoru súdu žalovaný preukázal, že išlo o splátku pôžičky, ktorá mala byť použitá na zaplatenie splátky hypoúveru v mesiaci jún 2012. Žalovaný tak preukázal, že splátku pôžičky v mesiaci jún 2012 čiastočne plnil v čiastke 300,- Eur. Pokiaľ ide o zostávajúce dve platby zo dňa 26.02.2013 a zo dňa 25.02.2014 na sumu 1.000,- Eur a na sumu 2.000,- Eur, týmito žalovaný nepreukázal, že plnil žalobkyni splátky pôžičky. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, a vyplýva to aj z tvrdení samotného žalovaného, ako aj z obsahu príjmových pokladničných dokladov zo dňa 26.02.2013 a zo dňa 25.02.2014, že tieto dve platby prijal N. B., ktorý je bratom žalobkyne, a ktorý aj uvedené v konaní potvrdil. Poprel však tvrdenia, že by účelom mali byť splátky pôžičky pre žalobkyňu. Z obsahu týchto príjmových pokladničných dokladov a z účelu platieb nemožno súdom uzavrieť, že išlo o splátky pôžičky pre žalobkyňu. Navyše tieto platby boli prijaté bratom žalobkyne, nie žalobkyňou pričom z ustanovenia § 562 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník splní dlh aj vtedy, ak plní tomu, kto je oprávnený prijať podľa osobitného zákona plnenie, alebo tomu, kto predloží veriteľovo potvrdenie o tom, že je oprávnený prijať plnenie. Žiadne takéto potvrdenie o tom, že N. B. by bol oprávnený za žalobkyňu ako veriteľku prijať plnenie splátok pôžičky nebolo v konaní preukázané. Žalovaný tak nepreukázal svoje tvrdenia, že tieto platby vyplatil ako splátky pôžičky pre žalobkyňu ako veriteľku. Brat žalobkyne nepoprel pravosť týchto príjmových pokladničných dokladov, ani podpisy na týchto príjmových pokladničných dokladoch, ani prijatie týchto finančných prostriedkov, ale za iným účelom. Účel vysvetlil, pričom žalovaný bol povinný v konaní ako dlžník preukázať, že ak plnil týmito príjmovými pokladničnými dokladmi splátky pôžičky, že ich plnil oprávnenie nie veriteľovi, teda žalobkyni, ale N. B., ktorý bol na to oprávnený podľa potvrdenia. Toto nepreukázal. Tieto platby preto súd neuznal ako splátky pôžičky.

43. Na základe vyššie uvedeného, potom žalovaný za obdobie máj 2012 až december 2015 žalobkyni dlhuje celkovo 44 splátok pôžičky vo výške každej 340,44 Eur, spolu čiastku 14.979,36 Eur, splatných bolo 44 mesačných splátok po 340,44 Eur, čo predstavuje spolu sumu 14.979,36 Eur.

44. Pokiaľ žalovaný navrhol vykonať dokazovanie znaleckým skúmaním príjmových pokladničných dokladov na pravosť podpisu žalobkyne na príjmovom pokladničnom doklade zo dňa 06.06.2012 a na pravosť podpisu N. B. na príjmovom pokladničnom doklade zo dňa 26.02.2013 a zo dňa 25.02.2014, súd tento dôkaz nevykonal, pretože ani žalobkyňa nepoprela pravosť podpisu na príjmovom pokladničnom doklade zo dňa 06.06.2012 ani prijatie čiastky 300,- Eur, a ani brat žalobkyne N. B. nepoprel pravosť podpisu na príjmovom pokladničnom doklade zo dňa 26.02.2013 a zo dňa 25.02.2014 a ani prijatie čiastky podľa prvého príjmového pokladničného dokladu 1.000,- Eur a podľa druhého pokladničného dokladu 2.000,- Eur. Preto súd návrh žalovaného na vykonanie tohto dôkazu zamietol, pretože tento dôkaz z týchto dôvodov nebol potrebný, keďže pravosť príjmových pokladničných dokladov v konaní protistranou nebola rozporovaná.

45. Napriek tomu, že žalovaný titulom zmluvy o pôžičke žalobkyne dlhuje za obdobie od mája 2012 do decembra 2015 čiastku 14.979,36 Eur, nebolo možné tento nárok žalobkyne v celom rozsahu priznať pre úspešne vznesenú námietku premlčania dlžníkom.

46. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania mesačných splátok pôžičky za obdobie máj 2012 až december 2015. Nepochybne v konaní ide o nárok, ktorý podlieha premlčaniu. Žalovaný vzniesol námietku premlčania časti nároku, keď súd v zmysle § 100 Občianskeho zákonníka bol povinný sa s touto námietkou premlčania v konaní vysporiadať, pričom posúdil, že námietka premlčania bola vznesená žalovaným úspešne.

47. V konaní medzi stranami nebolo sporné, že splatnosť mesačných splátok bola dojednaná do 15.-teho dňa v mesiaci. Vyplýva to z obsahu zmluvy o pôžičke, ako aj z tvrdení strán sporu. Žaloba na súde bola podaná 28.12.2015, žalobkyňa uplatnila nárok na splátky pôžičky za obdobie máj 2012 až december 2015. Premlčacia doba v tomto prípade je trojročná tak ako to vyplýva z § 101 Občianskeho zákonníka, a začala plynúť v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka, keďže plnenie bolo dojednané v splátkach od zročnosti každej jednotlivej splátky. Vzhľadom na to, že žaloba na súde bola podaná dňa 28.12.2015, tak sú premlčané mesačné splátky pôžičky za obdobie máj 2012 do decembra 2012, čo je 8 mesačných splátok po 340,44 Eur, čo predstavuje spolu sumu 2.723,52 Eur. Žalovaný sa úspešne tak dovolal premlčania časti nároku v sume 2.723,52 Eur, keď na úspešne vznesenú námietku premlčania dlžníkom súd bol povinný v konaní prihliadnuť. Preto zo žalovanej sumy priznal len nepremličanú časť v sume 12.255,84 Eur, v zvyšujúcej časti čo do sumy 2.723,52 Eur žalobu žalobkyne zamietol vzhľadom na premlčanie časti nároku žalobkyne na zaplatenie splátok pôžičky. V tejto súvislosti súd ešte dodáva, že pokiaľ ide o platbu 300,- Eur, ktorú preukazoval žalovaný na zaplatenie splátky pôžičky za mesiac jún 2012, túto v konaní nebolo možné zohľadniť, pretože táto platba sa týkala splátky jún 2012, avšak premlčanej.

48. Žalovaný je preukázateľne v omeškaní so zaplatením mesačných splátok pôžičky za obdobie január 2013 až december 2015, keďže len tento nárok súd žalobkyne priznal, pričom jeho omeškanie trvá, preto žalobkyňa má nárok voči žalovanému z týchto mesačných splátok i na zaplatenie úrokov z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej jednotlivej mesačnej splátky pôžičky až do zaplatenia. Ako súd už dôvodí splatnosť mesačných splátok pôžičky bola dojednaná k 15.-temu dňu v mesiaci. Nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z omeškania má podľa § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nárok má na prisúdenie úrokov z omeškania len z prisúdenej čiastky, v čiastke, ktorá nebola prisúdená súd nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol, pretože nepriznal ani časť istiny.

49. Čo sa týka výšky úroku z omeškania, súd úroky z omeškania prisúdil v žiadanej výške. Závazkový vzťah medzi stranami vznikol dňa 21.05.2003, kedy bola uzatvorená zmluva o pôžičke, pokiaľ ide o výšku úrokov z omeškania, táto je daná § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, avšak v znení do 31. januára 2013 vzhľadom na vznik záväzkového vzťahu medzi stranami sporu. V zmysle tohto ustanovenia výška úrokov z omeškania bola o 8 %-ných bodov vyššia, než bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Základná úroková sadzba ECB ku dňu 14.12.2011 bola 1 %, zvýšená o 8 %-ných bodov bola 9 %. Ku dňu 11.07.2012 bola 0,75 %, zvýšená o 8 %-ných bodov bola 8,75 %, ku dňu 08.05.2013 bola 0,50 %, zvýšená o 8 %-ných bodov bola 8,50 %, ku dňu 13.11.2013 bola 0,25 %, zvýšená o 8 %-ných bodov bola 8,25 %, ku dňu 11.06.2014 bola 0,15 %, zvýšená o 8 %-ných bodov bola 8,15 %, ku dňu 10.09.2014 bola 0,05 % zvýšená o 8 %-ných bodov bola 8,05 %, ku dňu 09.12.2015 bola 0,05 %, zvýšená o 8 %-ných

bodov bola 8,05 % odo dňa 16.03.2016 je táto 0,00 %, zvýšená o 8 %-nych bodov je 8,00 %. Žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z jednotlivých mesačných splátok v nižšej miere, než je zákonom určená, súd jej preto priznal nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z jednotlivých mesačných splátok, tak ako žiadala, keďže rozsahom žaloby je súd viazaný a nemôže prisúdiť viac, než je žiadané. Pri uplatnení nároku na úroky z omeškania žalobkyňa neprekročila zákonom stanovenú mieru.

50. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorých, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Väčší úspech v konaní mala žalobkyňa, preto jej vznikol nárok voči žalovanému na náhradu trov konania pomerom úspechu a neúspechu vo veci, ktorý je 64 % ($12.255,84 \div 14.979,36 = 0,82$ t.j. 82 %, $2.723,52 \div 14.979,36 = 0,18$ t.j. 18 %, 82 % - 18 % = 64 %).

52. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

53. Žalobkyni v konaní bolo priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v plnom rozsahu. Podľa výsledku konania, preto vznikla povinnosť zaplatiť súdny poplatok so žaloby žalovanému podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v znení neskorších predpisov, podľa ktorého, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok, alebo jeho pomernú časť žalovaný, alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný, alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne, alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom. Žalovaný bol v konaní čiastočne neúspešný, žalovaný v konaní nie je oslobodený od platenia súdnych poplatkov, preto mu vznikla povinnosť zaplatiť vo veci súdny poplatok zo žaloby. Tento predstavuje sumu 735,- Eur podľa položky I/1a/ Sadzobníka súdnych poplatkov t.j. 6 % z predmetu konania, keď predmet konania predstavuje suma 12.255,84 Eur, z čoho 6 % predstavuje sumu po zaokrúhlení 735,- Eur, ktorú sumu je žalovaný povinný zaplatiť na súdnom poplatku Slovenskej republiky na účet Okresného súdu Zvolen do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku v odseku I., II., III. možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP). Proti tomuto rozsudku v odseku IV. odvolanie nie je prípustné (§ 357 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).